

og i øvrigt under nærmere i bestemmelsen angivne betingelser.

Reglen i *stk. 2* om sambeskattede ægtefællers beskatning, når begge har indtægt om bord, må ses i sammenhæng med forslaget § 7, *stk. 3*, om tilfælde, hvor alene hustruen har indtægt om bord. Reglen gælder alene ved beregningen af sømandsskatten.

Efter *stk. 4* foreslås den nærmere udformning af de tabeller, som skal benyttes ved sømandsskattens beregning, på grundlag af den i *stk. 1* opstillede månedsskala, overladt til finansministeren, der ligeledes bemyndiges til at lade udarbejde særlige tabeller for beskatningen af bjærgeløn m. v., jfr. forslaget § 4, *stk. 2*, og bemærkningerne dertil.

Til §§ 10-12.

I disse bestemmelser gives der ret detaljerede anvisninger på, hvorledes skibsføreren skal gå frem, når han skal foretage løntilbageholdelse og afregne det tilbageholdte beløb.

Her skal blot fremhæves bestemmelsen i § 10, *stk. 1*, sidste punktum, hvorefter sømandsskatten, såfremt sømanden ikke ved påmønstringen forelægger skattekort, skal beregnes efter den strengeste skala, nemlig den, der gælder for andre skatteydere end familieforsørgere, og uden særlige fradrag. Forudsætningen for, at denne bestemmelse kan finde anvendelse, er dog, at sømanden i det hele taget omfattes af kapitel II, altså, at han har bopæl eller fast ophold i et af de nordiske lande, eller såfremt han ikke kan godtgøre sit domicil, er statsborger i et af disse lande, jfr. bemærkningerne til § 3, *stk. 2*. Bestemmelsen finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor der ved årsskiftet opstår forsinkelse ved fremsendelsen af ny skattekort; dette kan især tænkes vedrørende skibe, der sejler fjernt fra Danmark og kun ligger kort tid i hver havn. I sådanne tilfælde må skibsføreren foretage en foreløbig løntilbageholdelse på grundlag af de hidtil anvendte skattekort. Eventuelle berigtigelser heraf må foretages af sømandsskattekontoret.

Den i § 12, *stk. 2*, angivne frist, inden for hvilken skibsføreren på egen hånd kan berigtige skrive- eller beregningsfejl, er fastsat for at hindre, at revisionsantegnelser fra sømandsskattekontoret kommer til at krydse skibsførerens meddelelse om berigtigelse. Den udvej at udskyde kontorets revision af beregningerne kan ikke anses for formålstjenlig. Sømanden afskæres ikke ved den fastsatte frist fra at begære fejl ved sømandsskattens beregning berigtiget; blot må begæringen, såfremt den i bestemmelsen fastsatte frist er udløbet, indgives til sømandsskattekontoret i stedet for til skibets fører.

Til §§ 13-18.

I disse bestemmelser omhandles de problemer, som opstår ved sømandsskattens tilpasning til det almindelige her i landet gældende beskatningssystem, og hvis løsning har frembudt betydelige vanskeligheder. Årsagen hertil er navnlig forskellen mellem kildeskatsystemet og vort almindelige beskatningssystem samt skattefradragets retten. Imidlertid vil det muligvis vise sig, at reglernes praktisering ikke vil volde så store vanskeligheder, som man efter deres indhold og opbygning kunne formode, navnlig fordi de foreskrevne fremgangsmåder allerede i et vist omfang er kendt af de myndigheder, hvis opgave det bliver at administrere bestemmelserne.

Det er tidligere fremhævet, at sømandsskatten skal være en samtidig med erlæggelsen endeligt opgjort kildeskat af sømandens indtægt om bord. Da denne indtægt ofte må forventes at være sømandens eneste indtægtskilde, må den beskattes „fra bunden“. Sømandens eventuelle indtægt i land må beskattes på sædvanlig måde, således at den sammenlægges med indtægten om bord. Når indtægten om bord beskattes som den første del af indtægten, må indtægten i land herefter beskattes som den sidste del, og problemet bliver da at finde frem til et rigtigt progressionstrin, på hvilket beskatningen af indtægt i land kan gennemføres; de herom foreslåede regler findes i §§ 15 og 16.

Et andet problem vedrører overgangen fra det almindelige beskatningssystem til sømandsskatte-systemet og omvendt. Man har tilstræbt at undgå på den ene side, at en person, der tiltræder tjeneste om bord, skal svare skat samtidig af sin sømandsindkomst og af den indkomst, som bortfalder ved tiltrædelsen af tjenesten om bord, og på den anden side, at en sømand, der ophører med tjenesten om bord og tager beskæftigelse i land, ikke betaler skat i en længere periode. De herom foreslåede regler findes henholdsvis i § 13 og i § 18.

Til § 13.

Når en sømand går om bord, skal han betale sømandsskat af den indtægt, han erhverver om bord, i umiddelbar tilknytning til indtægten erhvervelse. Såfremt han hidtil har været beskæftiget i land, opstår herefter spørgsmålet om, hvorledes overgangen fra opkrævningssystemet i land til kildeskatsystemet om bord bedst kan finde sted. Spørgsmålet vedrører ikke alene den løbende skatteopkrævning af indkomstskat i land, men også den indkomstskat, som sømanden skulle have svaret af indtægt i land, såfremt han ikke var gået om bord, altså endnu ikke pålignet indkomstskat. Der-